

Pigg 72-åring må man säga:

Emil Andersson i Allstakan

har idrott och musik som

sina största intressen ...

Emil Andersson spelar ofta och gärna på sitt dragspel.

En högsommardag, närmare bestämt den 30 juli, i nådens år 1887 födde skomakare Anders Nilssons äkta hälft, Britta, en son, Emil skulle han heta. Det var orubbligt. I dag, drygt 72 år senare, återfinns sonen Emil i Allstakan, rättare skrivet på "Allstakanskogen". I efternamn heter han Andersson. Trots att han fick vara med sin far i skogen och hugga timmer redan vid 13 års ålder och sedan dess avverkat över 50 hårda år i skogshuggarskräet, kan ni inte, om ni möter honom, tro att han är över 50 år gammal!

Vi har varit på besök i Fla-åsen. Så heter stugan där Emil Andersson bor, och han har berättat litet för oss.

— Tänk vid sekelskiftet, säger Andersson. Då "högg" far och jag i skogen och för 1.000 längdfot (man mätte alltså foten på längden — träet fick vara hur tjockt som helst!) hade vi 1 krona och 75 öre. Vi brukade tillsammans tjäna cirka 80 öre per dag... Ja, det var tider det, suckar Andersson.

Skogen har varit Anderssons arbetsplats, som sagt. Därmed har han också varit med och kolat. Det var 1910 som han ägnade sig åt detta...

Intresse: Idrott och musik...

— På ryktets vägar har vi hört talas om att Andersson skall vara intresserad av idrott, inflikade vi frågande. — Jadå... Jag är medlem i Bortans IK, men laget är dåligt nu. Lokalkonkurrenten GIK (Gunnarskogs IK) är ju mycket bättre nu... Det bör nog nämnas att Andersson inte gärna missar en idrottstävling av "klass" som arrangeras i Västvärmland...!

— Men, säger Andersson vidare, jag är nog lika intresserad av musik som idrott. Kanske helst då modern (jazz också — men inte rock'n roll...). Emil Andersson har alltid varit livlig och "levt livet" (som det så populärt heter) ibland. Han följer med andra ord med i tiden — även sedan han blivit över sjuttio år. Han är själv en mästare på fiol, men han spelar på praktiskt taget vilket slags instrument som helst. Ännu ett intresse finns; att läsa böcker — helst lära sig språk också... Det är vida känt i bygderna runt Allstakan att "Emil på Allsta-

kanskogen" kan bortåt en fyra språk...

Lärde noter vid 7 års ålder!

Innan Andersson kunde läsa flytande började han lära sig noter! Hans musikkunnande är minst sagt av märkelig karaktär. Eller vad sägs om det här.

Då han fyllde sju år fick han förstås börja "plugga" så smått i psalmboken. I början på denna fanns det noter skrivna och allteftersom han lärde sig att läsa psalmerna lärde han också noterna till desamma...

Så blev han 15 år gammal. Hade lärt sig noter ganska skapligt, och hade visat sig vara en sällsynt musikbegåvad herre. Men nu fattades det ett instrument — ett eget — att spela på... Hur skulle han få tag i ett? — Jo, jag täljde till ett väl format vedträ och satte strängar på detta. Sedan stämde jag dem och så, det blev faktiskt ganska fint ljud...

I timmar kan förstås Andersson sitta och berätta på det här viset. Han är känd som en alltid lika hurtig och livaktig människa. Han sprider glädje omkring sin person. .

Apropå idrottsintresse

När vi just kommit ut i farstun och sagt "adjö etc." ropade Andersson till oss: — Vad är manne fatt de värmländska lagen i ishockeyallsvenskan. De har ju gått och slarvat bort chansen till slutspelet nu...

Andersson fick det svar vi kunde ge ("de kommer väl igen", eller något i den stilen) innan vi traskade i väg på den lilla skogsstigen, som leder från Fla-åsen ut till landsvägen...

E s s - T e.